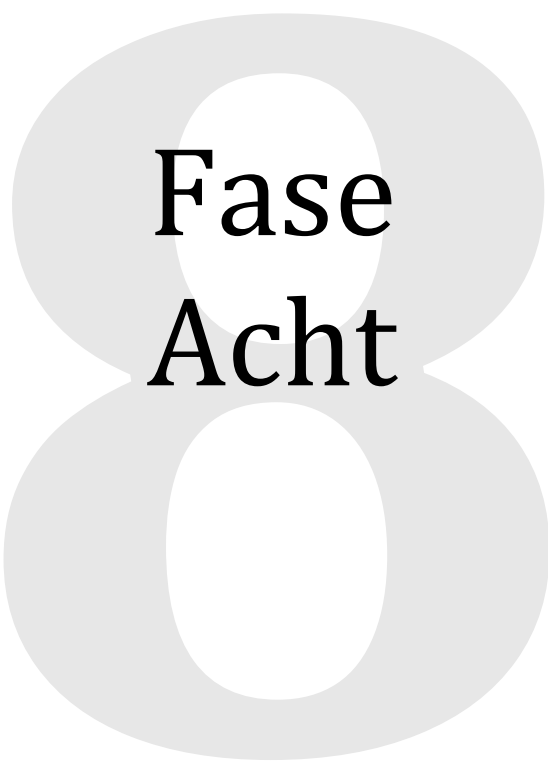
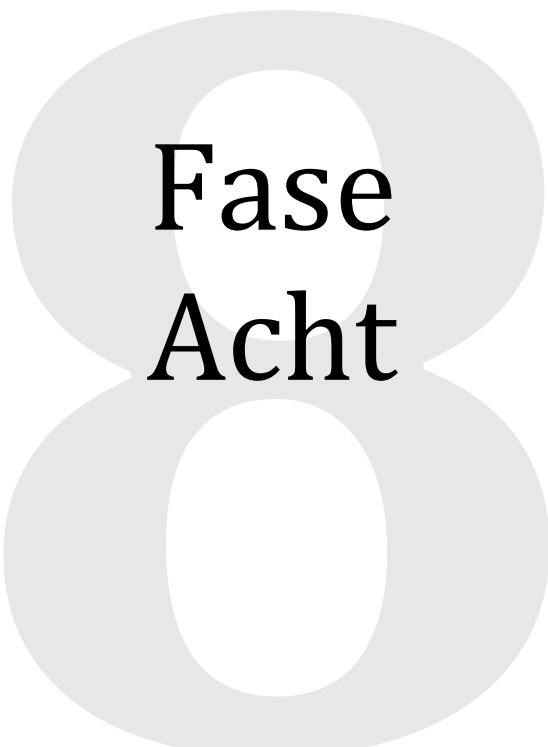

Fase
Acht

Fase Acht

Leo Sybrandy

Schrijver: Leo Sybrandy
Coverontwerp: Jan Janse
ISBN: 9789402162165
© 2017 bovoaruba.com

Voor
Jayren & Zayneb

Eerder verschenen:

Schizofrenie:

Tot vlak voor de sprong, dagboek van een schizofrene leraar

Jeugdboeken:

De magiër van Duivelstad

De zaal van de twee waarheden

Maribel en de kracht van de Tumi

Het Ziggy experiment

(Young adult) thrillers:

De waardering der herinnering

Fase zeven

Onderwijs:

Onderwijs effect

Actueel:

Thrills

Voorwoord:

Fase Acht is een vervolg op mijn vorige boek, Fase Zeven.

Natuurlijk stel ik het zeer op prijs als u Fase Zeven eerst gaat lezen, maar het is niet echt nodig om Fase Acht te kunnen volgen. U heeft nu dit boek in uw handen en als U er meteen aan wilt beginnen, dan is een klein beetje voorinformatie misschien wel handig.

In Fase Zeven ontdekken twee havo-4 leerlingen een magisch voorwerp, een Talisman, afkomstig uit het Oude Egypte. Al snel wordt duidelijk dat het voorwerp een gelukzalige en beschermende functie heeft, maar dat er ook andere krachten vrijkomen die dieren en mensen negatief beïnvloeden. Gaandeweg het verhaal wordt duidelijk hoe het voorwerp op Aruba is gekomen en kom je meer te weten over de werking van de Talisman. Er vinden verschillende vreemde gebeurtenissen plaats in de wijk waar het voorwerp zich bevindt. Ook wordt duidelijk dat er een 'vreemdeling' jacht maakt op het magische voorwerp.

Fase Zeven eindigt in het pas uitgegraven zwembad waar de Talisman werd gevonden en dit verhaal begint in dezelfde nacht dat dit gebeurde...

Veel leesplezier,

Leo Sybrandy

Intro

Ze heeft de kleinste zaklamp meegenomen die ze maar kon vinden. Het ding is nauwelijks meer dan tien centimeter lang, maar de kleine lichtstraal ervan is voldoende. Het gat in de muur tussen de twee huizen tekent zich vaag af en erachter, in het huis van meester Anwar, is het donker.

En dat is maar goed ook... Hij mag niet weten wat ze hier van plan is te gaan doen.

Ze laat zich langzaam zakken in het toekomstige zwembad en loopt naar de plek waar ze zo'n acht uur geleden het lichaam hebben begraven... en waar ook het voorwerp, de Egyptische Talisman, ceremonieel is overgedragen. *

Er schiet een flits door haar hoofd.

Een paar nachten terug stond ze hier met haar vriendin... samen op zoek naar avontuur, naar een memorabele gebeurtenis... totaal niet verwachtend een voorwerp te vinden dat zo gevaarlijk en dodelijk is.

Alli is niet bij haar blijven logeren, wilde per se naar huis, en misschien is dat wel de oorzaak dat ze hier nu staat.

Met een kleine schep begint ze in de grond te graven. Meester Anwar heeft het zand met een schep platgeslagen, maar het is nog niet hard en ze komt er gemakkelijk doorheen.

Ze wil het lichaam van de vreemdeling niet raken, maar begrijpt dat de kans daarop klein is. Ze schuift het opgegraven zand naar achteren en de kuil wordt dieper.

Ze weet dat ze zich moet wapenen tegen de Talisman, heeft zich daar mentaal op voorbereid, maar kent ook de kracht van het duivelse voorwerp.

*Fase Zeven

Het ding zal de twijfel in haar hoofd vergroten.

Is het juist wat ze hier doet? Maakt ze een terechte keuze?

Ze weet het niet, maar er moet iets gebeuren aan de verraderlijke werking van het voorwerp, dat ongetwijfeld, op een dag, weer tevoorschijn zal komen. Thuis heeft ze alles klaarliggen om ermee aan het werk te gaan en ze hoopt later met een ander, ongevaarlijk, souvenir terug te keren naar deze plek.

De schep raakt iets. Het is niet hard. Ze begrijpt dat ze de dode huid van de man heeft geraakt. Ze drukt op de knop aan de achterkant van de zaklamp en schijnt naar beneden. Ze ziet een kleine weerkaatsing... van een nagel op een vinger.

Ze is er vlak bij. Ze hebben de Talisman in zijn handen gelegd.

Voorzichtig schuift ze zand weg rondom de vinger. Dan is er een zachte tik.

Even richt ze zich op. Haar hoofd stroomt vol. Wat ze van plan is te gaan doen kan enorme gevolgen hebben. Ze kijkt naar de nachtelijke hemel, waar duizenden sterren haar begroeten. Het zou fijn zijn als er een vallende ster langs de hemel zou scheren en ze een wens kon doen, maar dat is niet het geval.

Ze graaft nu verder met haar handen. Rillingen schieten over haar rug als ze per ongeluk de vingertoppen raakt. Dan drukt ze met haar rechterwijsvinger tegen een hard voorwerp en ze voelt de kracht van de Talisman door haar lichaam gaan.

Haar geest keert terug naar de mogelijkheden die er zijn als je het raadselachtige artefact bezit.

Ze schuift meer zand weg en weet zonder hem te zien dat de Talisman bloot is komen te liggen. Ze slaakt een diepe zucht en drukt op de knop van de zaklamp.

Een jaar later

Anwar

Een artikel in de 'Amigoe' was de trigger.

Een columnist, die zichzelf Cleo noemde, schreef driemaal per week over een actueel onderwerp en koppelde daar een spannend boek, meestal een thriller, aan. In de desbetreffende 'Thrill' werd een zelfmoordepidemie in een streek in Canada aangehaald.

In het afgelegen reservaat Attawapiska (tweeduizend inwoners), dat zo'n duizend kilometer ten noorden ligt van Toronto, vlakbij de Hudsonbaai, zijn het afgelopen jaar meer dan honderd zelfmoordpogingen gedaan. Afgelopen zaterdag waagden verschillende personen een poging, de jongste was elf, de oudste eenenzeventig jaar.

Het gebied wordt gekenmerkt door werkloosheid, criminaliteit, verslavingen, hopeloosheid en verveling. Het zijn vooral jongeren die 'het niet meer zien zitten'. Behalve bovengenoemde factoren speelt een historische ontwikkeling een belangrijke rol. Decennialang werden kinderen naar kostscholen gestuurd, waar werd geprobeerd hun Indiaanse identiteit uit te wissen. Psychologisch, lichamelijk en seksueel misbruik op die instellingen liet diepe wonden na. Overigens hebben er in een andere Canadese provincie (in Manitoba) ook zes gelukke en tientallen mislukte zelfmoordpogingen plaatsgevonden.

Het bericht was de druppel die de emmer deed overlopen. Zelf had hij kennis gemaakt met een voorwerp dat bijzondere, maar zeker ook desastreuze, krachten in zich had... een talisman afkomstig uit het oude Egypte.

Hij had zijn vrouw weggegeven om het magische voorwerp in handen te krijgen, was er een tijd gelukkig mee geweest en vervolgens had de kwade werking dat het voorwerp in zich droeg het overgenomen.

Sindsdien was het maar in zijn hoofd blijven malen.

De moderne westerse mens is totaal niet bezig met dingen die buiten logisch redeneren staan. Bij bepaalde volkeren is dat nog wel het geval en vroeger waren natuurkrachten en magische rituelen de normaalste zaak van de wereld. Ongetwijfeld zijn er vele, vele soortgelijke voorwerpen zoals de Egyptische Talisman, die hij een tijdlang aanbad en later vervloekte. Voorwerpen die een grote invloed op mensen kunnen hebben.

Hij begon gewelddadige en vreemde gebeurtenissen in kaart te brengen en dit bleek haast een dagtaak. Behalve de wereldschokkende gebeurtenissen, zoals de verschillende en toeneemende terroristische aanslagen, waren er honderden en honderden kleinere.

Het effect van magische voorwerpen?

De Egyptische talisman lag verborgen onder het zwembad van zijn achterburen, achter de herstelde muur... bij de restanten van de man die hem in handen probeerde te krijgen en Anwar hoopte dat het kwaadaardige artefact daar nog lange tijd (eeuwig!) zou blijven. Maar hoeveel soortgelijke voorwerpen of variaties ervan bevonden zich in de rest van de wereld?

Welke gebeurtenissen konden er door dit soort voorwerpen verklaard worden?

In het Midden-Oosten stikte het ervan.

Egyptenaren, Sumeriërs, Assyriërs, Babyloniërs, Israëlieten,

Seleuciden, Ptolemaeën, Arabieren... en vast nog wel andere volkeren hebben er geleefd... elk met hun eigen geloof en magie. Vanaf de gebeurtenissen die we de Arabische lente noemen waren er waarschijnlijk veel magische voorwerpen geactiveerd, want in het gebied is het een grote chaos.

En wat te denken van de magie van Indianenstammen, de Midden-Amerikaanse beschavingen, de Inca's, de Aborigines, Afrikaanse en Aziatische stammen en volkeren.

Ook hier was hij gestart met een onderzoek, had hij een lijst met magische (kwaadaardige?) voorwerpen samengesteld. Veelal zou de magie ervan geluk brengen omdat een kracht, een wezen of een geest, erin was vastgelegd. Dat er ook andere kanten aan soortgelijke machten zaten, dat had hij zelf ondervonden.

Bij primitieve culturen waren haren, klauwen, tanden, nagels en hoorns van dieren, kevers (scarabeeën) en bepaalde stukken hout geluksbrengers.

De eerste en latere beschavingen voegden daar vele speciale voorwerpen aan toe: Staffen (scepters), kelken, pentakels, ketels, wapens (verschillende soorten messen bijvoorbeeld... Zou de Japanner die negentien gehandicapten doodstak er eentje hebben gebruikt?), kaarten (tarot), mantels, teksten en citaten, kettingen, armbanden, sieraden, stenen, mascottes, fetisjen en amuletten, talismannen... en wat te denken van totempalen, voodoo, bezweringen en vervloeking.

Anwar wist al een tijdje dat zijn leven totaal ging veranderen en het bericht over de zelfmoorden in Canada was het startsein.

Hij besloot in actie te komen, te beginnen aan een speciale

missie die waarschijnlijk de rest van zijn leven zou duren. Hij verhuurde zijn huis (waarbij in zijn achterhoofd een stemmetje klonk dat hij er nooit meer terug zou keren) en vertrok naar Toronto.